

der rører sig, hvad der er undervejs, og kan dermed foregribe begivenhedernes gang.

Så er der også lige en anden misforståelse, jeg vil rette. Det er hr. Jakob Axel Nielsen, som jeg vil formode efterfølgende vil tage kontakt til sin tidligere skole og spørge, om det nu også var rigtigt, hvad han lærte i regnetimerne, for regne kan han ikke. Det er muligt, at han kan regne den ud, men han kan i hvert fald ikke regne.

I og med at vi har lavet et forslag, som svarer meget til den svenske model, så har vi prøvet at undersøge, hvad det egentlig er, man gør i Sverige. Der har man faktisk taget højde for den kritik, som blev rejst mod SF's forslag her. De har sagt, at man undtager computere. Der skal ikke lægges afgift på computere. Så har man sagt, at de her såkaldte iPods og MP3-afspillere lægger man en afgift på.

Det skal selvfølgelig svare til det niveau, som vi oprindeligt har fastsat, hverken mere eller mindre. Der er ikke noget med, at vi skal hæve noget eller forhindre nogen i at kunne købe den nye teknologi. Så man har faktisk lavet det sådan, at hvis man har en iPod med 20 gigabyte – jeg har ikke så meget forstand på det, men det skulle vist være temmelig meget, for jeg kan forstå, at hvis man omsætter det til cd-rom'er, så er det op mod 25.000 kr., der skulle gives – så lægger man en afgift på 80 kr. oven på en iPod for at sikre den kompensation, som man har fastsat. 80 kr., det er sådan set det, vi taler om. Det er så små penge, som hr. Simon Ammitzbøll også var inde på, at det næsten ikke kan mærkes. Det er bare et spørgsmål om, at man fordeler den kompensation, som vi alle sammen er enige om skal ind.

Derfor har der været en lang række misforståelser af SF's forslag, som jeg håber, at jeg har været med til at afmystificere her. Det vil blive afklaret under udvalgsarbejdet, for jeg vil naturligvis bede ministeren om at fremskaffe og redegøre for den svenske ordning, den tyske ordning, den franske ordning og andre ordninger, sådan at vi kommer ned på et niveau, hvor vi alle sammen kan være med.

Kl. 18.10

Så er der regeringens forslag. Der er jeg da glad for, at vi har slået fast, at den kompensation, der ligger i forslaget hvis og såfremt og i fald det bliver vedtaget, alene drejer sig om dvd'erne. Kompensationen for kassettebånd og cd-rom'er er bare i hastigt frit fald. Det vil sige, at kunstnerne kan se, at hvis regeringens politik fortsætter, så er det begyndelsen til enden på

kompensationen for den ordning, de iværksatte i 1992. Det er konsekvensen af at blive ved alene at fastholde løse medier som det, der skal gives kompensation for.

Men samtidig siger regeringspartierne, og det er jeg jo glad for, jeg er i øvrigt også glad for, at Dansk Folkeparti siger det, at der skal gives kompensation til kunstnerne. Ergo er vi under alle omstændigheder nødt til at finde en anden form. Det er muligt, at SF's forslag ikke er svaret, men vi er nødt til at finde en anden form end den, der ligger i lovforslaget L 166.

Da vi nu er inden for kulturområdet, hvor vi har tradition for at komme hinanden ved og sidde i rundkreds og finde løsninger, der er brede, så vil jeg også godt bidrage til den gode stemning og sige: Jeg synes, vi under udvalgsarbejdet skal tage udgangspunkt i, at vi har en fælles interesse i kompensationen til kunstnerne. Og så må vi diskutere niveauet. Skal det være de 100 mio. kr., som ikke var en forpligtelse, men som var det, vi regnede med og satsede på og håbede på i 1992, eller skal det være det, som er gennemsnittet over de sidste år, som vist ligger på omkring 50-70 mio. kr.?

Vi siger, at det er udgangspunktet. Så må vi jo finde ud af, om det skal nås ved at nivellere afgiften ud, som SF har foreslået, eller om det skal ske via finansloven, som andre har foreslået, eller om det skal være via licensen, men vi må finde en eller anden form. Det synes jeg vi har en forpligtelse til, når vi nu alle sammen er enige om, at kunstnerne skal kompenseres.

For gør vi ikke det, så taler vi med to tunger, og det har jeg forstået ikke er særlig rart, i hvert fald ikke hvis tungen bliver kløvet. Vi kan ikke være bekendt at sige, at alle skal have mulighed for at kunne købe optageudstyr, at alle skal have mulighed for at kopiere kvalitativ, god musik og gode film, men at de, som har leveret varen, ingenting skal have i kompensation herfor. Det kan vi ikke være bekendt. Og det er der jo enighed om.

Derfor håber jeg, at vi med debatten i dag er kommet dertil, hvor vi dels kan sige, at regeringens forslag erkendt – også af regeringen selv, om ikke direkte så indirekte – er starten til enden, og dels, at SF's forslag, håber jeg, er blevet afmystificeret en smule, ellers får vi det yderligere gjort under udvalgsarbejdet. Vi sætter os nu sammen under udvalgsarbejdet og finder en fælles model, som alle kan bidrage til, sådan at vi sikrer den kompensation, der nu er så stor enighed om.